

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Bidermani E Societate Iesv Vbaldinus Sive De Vita
& Indole Antonii Mariæ Vbaldini Vrbinatis, Monteæ
Comitis, Breviarivm**

Bidermann, Jakob

Fribvrgi Brisgoiae, 1663

Infantia. 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-44891

8 V I T A

secundi. Ab his noster hic prodiit ANTONIUS MARIA VBALDINVS, quo de scribimus: natus in agro Pisaurensi; loco, quem hodie Montem Vicinum appellant: Patre Vbaldino, nobili dynasta, & castelli eius toparcha, viro illustri, Mater fuit Fuluia Sergarda, oriunda Senis, lectissima fæmina: cuius gentilis nobilitas cum primoribus Romani nominis, per crebras affinitates, coaluit. Natalis puerο dies auspicatum verni ieunij principium fuit; cum annus à millesimo numeraretur sexcentesimus vndecimus.

II. Infantia.

Partus cetera lætus, hoc vno parentum gaudia minsebat: quod puerum longè prouictum indicia negabant, ea cor-

po-

VBALDINI. 9

poris erat habitudo, membro-
rūmque paruitas, etiam in in-
fante, admiranda. Inde metus,
ne nīsi properarenr, inter ma-
nus, prius extingueretur, quām
aquis ablui salutaribus posset.
Profuit, timuisse. Nam eò ma-
turius puer (plusculos alioquin
dies, ex more, differendus) in
Christi nomen fidēmque con-
cessit. Post igitur, quām à Fri-
derico Grillo, loci Curione, pri-
uatis in ædibus, Christo fuit ini-
tiatus; in paucis diebus contigit,
vt insperato valescere puer, grā-
desceréq; cæperit, & exilia mem-
bra ad suam quæque magnitu-
dinem, gratulante natura, pro-
perare. Tum ea deum, quæ
prius in sacris legitimis omissa
fuerant, rite publice que sunt in-
staurata. Sed exorcendus iam à

A 5 tene-

teneris erat VBALDINVS,
vt duris olim fortibusque affue-
sceret. Mos enim, qui apud ma-
tronas nobiles inoleuit, vt pasce-
re liberos, insituo lactis alimē-
to, quam suo, pleraque malint,
apud VBALDINI quoque pa-
rentes, præpotuit: & proinde
mater, detrectato nutricationis
munere, infantem aliorum de-
dit. Quod & ipsum tamen suc-
cessu caruit: quando breuii pōst,
arefacto prorsus extinctōq; fon-
te, puerum etiam nutrix desti-
tuit. Sic ille bis abdicatus, iam
ante à matre, mox iterum à nu-
trice; necessē postremo habuit
ad pecudis alituram transire, &
mensibus aliquam multis, fæta
capellæ ybera sollicitare. Hac
lactis alieni annonâ dum pre-
cariò victitat; superueniens for-
tè qua-

VBALDINI. II

tè quadam mater, paruulum
conspicatur: inque vlnas subla-
tum, & fascijs aliquamdiù solu-
tum, circumgestat. Non abusus
ea brachiorum libertate infans,
cæpit voce, quā licuit, gestire; si-
mul oculos; simul manus quan-
to potuit conatu in cælum su-
stollere; & totus in eo se gaudio
oblectare: Deum disertè appel-
laturus, si fari per ætatem, lin-
guæ vincula permisissent, Ad-
uertit ea res matrem, neque ex
vsi ceterorum infantium fieri
visa, apud multos omen habuit,
ut aliquid futuri expectarent.

III. Pueritia.

Non multis post annis, puero
quām infantī iam propior,
cæpit ipse, quid animo versaret,
expromere. Nam ut primū